

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.4.2014
COM(2014) 233 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**om medlemsstaternes bestræbelser i 2012 på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem
fiskerikapacitet og fiskerimuligheder**

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om medlemsstaternes bestræbelser i 2012 på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder

1. INDLEDNING

Medlemsstaterne er ansvarlige for at opnå en stabil og varig ligevægt mellem deres fiskerflåders fiskerikapacitet og deres fiskerimuligheder samt for at træffe passende foranstaltninger for at sikre denne ligevægt. Dette har været et krav i den fælles fiskeripolitik¹ siden 2002, og det er fortsat et krav i den nye fælles fiskeripolitik², der blev vedtaget i december 2013. En sådan ligevægt bidrager til at nå målene i fiskeripolitikken, særlig målet om at opnå det maksimale bæredygtige udbytte og dermed sikre, at fiskeriet er miljømæssigt bæredygtigt på længere sigt og ved sin udøvelse medfører økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele.

Denne rapport er baseret på om medlemsstaternes rapporter om deres bestræbelser på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder. Det forventes, at medlemsstaterne anvender Kommissionens retningslinjer³, når de udarbejder deres rapporter. Der anvendes også data, der er indsamlet i henhold til rammen for dataindsamling⁴ (bilag I). Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (i det følgende benævnt "STECF") har vurderet medlemsstaternes rapporter⁵.

Analysen af medlemsstaternes flådekapacitet viser et vist fremskridt mod ligevægt med de disponible fiskerimuligheder, men der er stadig behov for at gøre mere for at sikre, at bestandene forvaltes i overensstemmelse med målet om maksimalt bæredygtigt udbytte (i det følgende benævnt "MSY").

I sin rapport om medlemsstaternes bestræbelser i 2011 på at opnå ligevægt indførte Kommissionen nogle nye elementer, der skulle forbedre analysen af ligevægten. I rapporten blev der anført en række indikatorer vedrørende bæredygtig og rentabel drift af fiskerflåderne⁶, herunder om flåderne:

- er afhængige af bestande, som befiskes over MSY-niveauet
- ligger på break-even

¹ Artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002.

² Se artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1380/2013.

³ Se Retningslinjer for en forbedret analyse af ligevægten mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder, version af 1. marts 2008.

⁴ I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik, EUT L 60 af 5.3.2008, s.1.

⁵ STECF's vurdering af ligevægtsindikatorer for de væsentligste fartøjskategorier og gennemgang af de nationale rapporter om medlemsstaternes bestræbelser på at opnå ligevægt mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder (STECF-13-28) findes på webstedet <http://stecf.jrc.ec.europa.eu/reports/balance>.

⁶ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om medlemsstaternes bestræbelser i 2008 på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder, COM(2013) 85 final af 18. februar 2012, kapitel 3.

- er økonomisk bæredygtige
- er underudnyttede
- er inaktive

Disse indikatorer anvendes igen til denne rapport. Desuden er der tilføjet en indikator for bestande, der er udsat for høj biologisk risiko, og som bliver påvirket af en fartøjskategori, idet der herskede bekymring over, at dette aspekt var blevet forsømt.

KAPACITETSLOFTER

Hver medlemsstat skal sørge for, at dens fiskerikapacitet i tonnage (bruttotonnage - BT) og maskineffekt (kW) til enhver tid er lig med eller mindre end de lofter for kapacitet og maskineffekt, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1380/2013⁷. De nuværende oplysninger i fiskerfartøjsregistret viser, at alle medlemsstaterne har overholdt disse niveauer. EU-fiskerflådens fiskerikapacitet var samlet set 16,4 % under kapacitetsloftets for tonnage og 10,4 % under loftet for maskineffekt (bilag 2).

Ifølge EU's fiskerfartøjsregister bestod flåden den 31. december 2012 af 76 023 fartøjer med en samlet fiskerikapacitet på 1 578 015 BT og 5 807 827 kW. Flåderne var blevet skåret ned med 1,6 % i antal fartøjer, mens tonnagen og maskineffekten var faldet med henholdsvis 2 % og 1 % (herunder fartøjer registreret i den yderste periferi (bilag 3)).

I 2012 var udtagning med offentlig støtte det mest anvendte forvaltningsredskab til at reducere fiskerikapaciteten (bilag 4). Fra den 1. januar 2007 til den 31. juli 2012 blev der tildelt 464 mio. EUR i EFF-betalinger, svarende til at ~3700 fartøjer ophørte med at fiske (bilag 5).

FULDSTÆNDIGHED OG KVALITET AF MEDLEMSSTATERNES RAPPORTER OG KAPACITETSINDIKATORER

Kommissionen har modtaget alle 22 medlemsstaters rapporter. Generelt bemærkede STECF, at der fortsat sker forbedringer, hvad angår sammenhængen, fuldstændigheden og kvaliteten af rapporterne, sammenlignet med tidligere år (bilag 1A og 1B). Flere medlemsstater anvender Kommissionens retningslinjer til analysen, omend der stadig er nogle medlemsstater, der endnu ikke anvender disse retningslinjer.

Det Fælles Forskningscenter har efter STECF's instrukser beregnet de tekniske, økonomiske og biologiske indikatorer, der er relevante for ligevægten mellem flådekapaciteten og fiskerimulighederne, på grundlag af de data, medlemsstaterne har fremsendt under rammen for dataindsamling (bilag 6). Analysen omfatter 434 fartøjskategorier, for hvilke der foreligger data for mindst en indikator. Fartøjskategorierne dækker 97 % af den rapporterede værdi af landinger i 2011. STECF har vejledt Kommissionen om, hvordan disse indikatorværdier, der er baseret på rammen for dataindsamling, skal fortolkes.

⁷ Se bilag II til forordning (EU) nr. 1380/2013 om lofter for fiskerikapacitet, EUT L 354 af 28.12.2013, s. 58.

FLÅDEKAPACITET PR. MEDLEMSSTAT

I dette afsnit gives der en oversigt over flådesituationen i hver medlemsstat, baseret på medlemsstaternes rapporter og resultaterne af STECF's vurdering på grundlag af de data, der er fremsendt under rammen for dataindsamling.

Belgien rapporterede, at landets flådes kapacitet siden 2003 er faldet med 30 % i kW og 38 % i BT. Flådekapaleteten synes at være i ligevægt med fiskerimulighederne. Der er en lille uudnyttet kapacitet og få uudnyttede fiskerimuligheder.

STECF's vurdering peger på, at bomtrawlere, trawlere til bundfiskeri og notfartøjer, alle på 18-40 m, var afhængige af bestande, som blev befisket over MSY-niveauerne. Bomtrawlerne på 24-40 m berørte to bestande, der er udsat for biologisk risiko. Trawlerne på 18-24 m til bundfiskeri, samt notfartøjerne og bomtrawlerne på 12-18 m var ikke økonomisk bæredygtige i 2011.

Bulgarien rapporterede, at fiskerflåden siden Bulgariens tiltrædelse er blevet reduceret i antal fartøjer (-7 %), i tonnage (-14 %) og i maskineffekt (-6 %). Kapacitetsudnyttelsen, der er særdeles lav for fartøjer under 12 m, blev i 2012 øget i alle fartøjskategorier. De enkelte fartøjers aktivitet blev øget med samlet 220 %.

Den nationale myndighed har allerede truffet foranstaltninger til at reducere antallet af inaktive fartøjer og er i gang med at tage dem ud af det nationale register.

Små fartøjer (under 12 m) var ikke økonomisk rentable, og det er hensigten fortsat at tage sådanne fartøjer ud og erstatte dem med større fartøjer til fiskeri efter pelagiske fisk.

Bulgarien konkluderede, at landets flådekapaletet ligger noget over dets fiskerimuligheder.

STECF's vurdering peger på, at fartøjer på 12-18 m med drivgarn og faststående garn samt fartøjer, som anvender aktive og passive redskaber, ikke er økonomisk rentable. Der er stadig en meget stor inaktiv flåde (næsten 1200 fartøjer), og aktivitetsniveauerne er meget lave for flåden med aktive og passive redskaber. Afkastet af materielle anlægsaktiver for 2011 forekommer usædvanligt lavt. Der foreligger ingen biologiske indikatorer.

Cypern har siden 2004 reduceret sin flådes kapacitet (med 65 % i BT og 20 % i kW). Fartøjsudnyttelsen var lav (under 53 %) for alle flåder undtagen trawlere til bundfiskeri i internationalt farvand. Analysen af de økonomiske data for 2011 var ikke afsluttet, men dataene for 2010 viste overkapitalisering.

Flåden af trawlere til bundfiskeri i cypriotisk territorialfarvand er for nylig blevet reduceret, og Cypern kunne ikke udføre en fuldstændig vurdering, men konkluderede, at det kystnære fiskeri af mindre omfang synes at være i uligevægt, og at flåden af fartøjer på 12-24 m med polyvalente passive redskaber muligvis er omtrent i ligevægt.

Cypern fremsendte ingen data under rammen for dataindsamling, og der foreligger således ingen vurdering fra STECF.

Tyskland rapporterede en tydelig nedadgående tendens i antallet af fartøjer fra 2315 fartøjer i 2000 til 1549 i 2012. Nedgangen er aftagende. I sammenligning med året før er den tyske fiskerflåde blevet reduceret i fire kategorier. Flåden blev reduceret med 31 fartøjer i 2012 - et fald i kapacitet på 598 BT (0,93 %) og 2 242 kW (1,51 %). Udtagningen af 16 fiskerfartøjer

på under 12 m med hildingsnet udgjorde den største reduktion i absolutte tal. Flåderne af bomtrawlere og trawlere (indtil 40 m) blev reduceret med mere end 4 % hver.

Tyskland konkluderer, at der er ligevægt mellem landets kapacitet og fiskerimuligheder, selv om nogle aktivitetsindikatorer er lave grundet deltidsfiskeri. De økonomiske indikatorer er negative, men Tyskland vurderer, at de faktiske omkostninger til afskrivninger er lavere end de officielle afskrivningsomkostninger, og at beregningen af, at flåden på længere sigt er i økonomisk uligevægt, derfor ikke er berettiget.

STECF's vurdering peger på, at de fleste fartøjskategorier er afhængige af overfiskede bestande, men de biologiske indikatorer viser, at kun trawlere til bundfiskeri og notfartøjer, begge på 24-40 m, indvirker på en bestand, der er udsat. Fartøjer på 10-12 m med passive redskaber, trawlere til bundfiskeri og notfartøjer, begge på 12-18 m, fartøjer med faststående net på 24-40 m samt trawlere og notfartøjer på under 40 m synes ikke at være økonomisk bæredygtige. Der forekommer at være underudnyttelse af fartøjer på under 12 m, der anvender passive redskaber, og af flåden af bomtrawlere på 18-24. Denne underudnyttelse kan ikke forklares ved sæsonudsving i de berørte fiskerier. For 2011 var det tilsvarende tal 65 %.

Danmark forvalter fiskerimulighederne med individuelle omsættelige kvoter og fartøjskvoteandele, hvilket har ført til et fald i antallet af fartøjer, tonnage og maskineffekt. Der synes at forekomme underudnyttelse i de fleste fartøjskategorier i 2011, med undtagelse af bomtrawlere på 12-24 m og trawlere til bundfiskeri og notfartøjer på under 40 m.

De fleste fartøjer på under 12 m var konstant i en situation med økonomisk overkapitalisering. De fleste andre fartøjer var i en situation med omtrentlig økonomisk ligevægt. Fra 2005 til 2011 viste mange flåder løbende indtægter, der vedvarende var lavere end break-even, og det er uklart, hvordan disse fartøjer forsat kunne være aktive.

Økonomiske indikatorer og indikatorer vedrørende fartøjsudnyttelse peger i retning af uligevægt, særlig for fartøjer under 12 m, der fisker i Nordsøen.

Trawlere til bundfiskeri og notfartøjer, begge på under 10 m, fartøjer på 10-12 m, der anvender polyvalente passive redskaber, og bomtrawlere på 12-18 m var ikke økonomisk bæredygtige og var afhængige af overfiskede bestande.

Trods betragtelige nedskæring af kapaciteten i de foregående år rapporterede **Estland** om uligevægt, hovedsageligt for trawlere med en længde overalt på over 12 m. I 2012 blev flåden reduceret med fire fartøjer. Kategoriens maskineffekt og bruttotonnage faldt begge med 6 %. Der er mange (~1300) mindre fartøjer, der fisker nær kysten efter sild, aborre og skrubbe, men der er uklart, om disse fartøjer er i en situation med ligevægt.

Estland anvendte ikke fiskerflåderegistrets opdeling i kategorier i sin indberetning. Estland har indført et system med individuelle omsættelige kvoter, som forventes at forbedre ligevægten. Den estiske økonomiske analyse viser, at alle længdeklasser har fisket økonomisk bæredygtigt siden 2010.

STECF's vurdering peger på, at flåden af fartøjer på 10-12 m, der benytter polyvalente passive redskaber, var afhængige af bestande, som blev befisket over MSY-niveauerne.

Grækenland har ikke fremsendt en vurdering af ligevægten og heller ikke vurderet landets flådepolitik eller fremsendt data under rammen for dataindsamling. Grækenland rapporterede, at fiskeriet og situationen for de biologiske bestande, som kan befiskes, var uændret i forhold til de foregående år. En sammenligning af data i rapporterne fra 2011 og 2012 viser en reduktion på 632 fartøjer. Mellem den 1. januar 2003 og den 31. december 2012 blev flåden reduceret med 3019 fartøjer (15,4 %), og kapaciteten blev reduceret med 21,57 % for så vidt angår bruttotonnage (BT) og 21,71 % for så vidt angår maskineffekt (kW).

Grækenland fremsendte ingen data under rammen for dataindsamling, og STECF og Det Fælles Forskningscenter kunne således ikke beregne de tilsvarende indikatorer.

Spanien fortsatte med at reducere sin fiskerikapacitet i 2012. Der blev registreret 429 permanente udtagninger af registret i 2012. Heraf modtog 147 statsstøtte. I 2013 var ca. 85 % af flåden aktiv. Spanien vurderer, at der forekommer nogen uligevægt i de små fiskerflåder, der driver kystfiskeri i indenlandske farvande (1280 inaktive fartøjer), men den fiskerflåde, der fisker i internationale farvande (32 inaktive fartøjer), er i ligevægt eller har en lavere kapacitet, end hvad der er nødvendigt for at udnytte de disponible fiskerimuligheder.

STECF's vurdering viser, at de eneste data fra Spanien, der er indgivet i henhold til rammen for dataindsamling, var de økonomiske data for 2011. Dette viste forskellige situationer med mange flåder med dårlige økonomiske forhold, nogle med gode økonomiske forhold og nogle med middelgode økonomiske forhold.

Finlands flåde er blevet reduceret støt mellem 1995 og 2012. I 2012 var der en stigning i tonnagen (hovedsageligt i kategorien havgående fiskeri), men et fald i maskineffekten. Finland vurderer, at landets flåde er i en acceptabel ligevægt med dets fiskerimuligheder. I sin rapport anvendte Finland ikke STECF's retningslinjer, og der blev heller ikke inddraget andre indikatorer til at vurdere kapaciteten i forhold til fiskerimulighederne.

STECF fandt ingen tydelige tendenser i de økonomiske indikatorer. Den tekniske indikator viser en lav eller meget lav gennemsnitlig fartøjsudnyttelse. Der forelå ingen biologiske indikatorer.

Frankrig vurderer, at flåderne for de fleste af landets fiskerier er stabile og i ligevægt med fiskerimulighederne. Dette er opnået efter adskillige på hinanden følgende år med tilpasning af flåderne. Mange fartøjer fisker efter ikke-kvoterede arter, for hvilke der ikke foreligger en biologisk vurdering, og for hvilke de biologiske indikatorer og den tekniske indikator heller ikke kunne beregnes. Frankrig udtog 192 fartøjer i 2012, heraf 74 i Frankrigs oversøiske territorier. Ud af de 192 fartøjer blev 46 udtaget med offentlige midler (heraf 6 i Fransk Guyana).

For de fleste flåder i Middelhavet forelå der ingen tilgængelige biologiske indikatorer. I Atlanterhavet viste de fleste flåder sig at være afhængige af overfiskede bestande med undtagelse af pelagiske trawlere på over 40 m. De økonomiske data var for en stor dels vedkommende utilgængelige eller ufyldstgørende.

Irland rapporterede, at fiskerikapaciteten i sammenligning med det foregående år blev øget med 1,29 % i BT og 2,25 % i kW, men flåden er forblevet inden for sit referenceniveau. De økonomiske indikatorer peger på, at flåderne har stadig bedre økonomiske resultater i de

seneste år, at de nu er bæredygtige både på kort og lang sigt, og at de ikke er overkapitaliserede.

STECF's vurdering viser, at flåden af langlinefartøjer (10-18 m), trawlere til bundfiskeri og notfartøjer, begge over 18 m, og pelagiske trawlere over 24 m var afhængige af overfiskede bestande og påvirkede indtil seks bestande, der var udsat for biologisk risiko. Den tekniske indikator viser lav udnyttelse af fartøjerne. Der er mange inaktive fartøjer (13 % til 40 %).

Italien rapporterede, at landets flåde blev reduceret med 2,23 % i antal fartøjer i 2012, og dets kapacitet blev reduceret med 5,8 % i BT og 3,5 % i kW. Italien anvendte ikke retningslinjerne i sin rapport, ej heller andre indikatorer til at vurdere kapaciteten i forhold til fiskerimulighederne. Grundet manglende data kunne Italien ikke vurdere ligevægten for sine flåder.

STECF's vurdering viser, at bomtrawlere på 12-14 m, trawlere til bundfiskeri og notfartøjer, begge på 24-40 m, og notfartøjer på over 40 m ikke var økonomisk bæredygtige, men andre flåder viste god rentabilitet. Indikatorerne for fartøjsudnyttelse peger på situationer, der ikke er i ligevægt. De biologiske indikatorer var i mange tilfælde ikke tilgængelige. I de tilfælde, hvor de var tilgængelige, viste de overfiskeri.

Litauens flåde blev reduceret med tre fartøjer i 2012. Kapaciteten faldt med 18 025 BT (55 %) og 19 982 kW (53,9 %). Flåderne fiskede for det meste efter bestande, der ikke er overfiskede, og de er i ligevægt med torske-, silde- og brislingbestandene i den østlige del af Østersøen. I 2011 var flåderne generelt rentable.

STECF's vurdering viser lav udnyttelse af fartøjerne for alle flåder undtagen pelagiske trawlere på 24-40 m. De pelagiske trawlere på over 40 m påvirkede to bestande, der var udsat for biologisk risiko.

Letland har reduceret sin kapacitet med 20 % i antal fartøjer, 24 % i BT og 31 % i kW siden 2004. Ifølge Letlands vurdering viser indikatorerne for kapacitetsudnyttelse for alle fartøjskategorier, at der ikke er nogen væsentlig uligevægt, og at fiskerierne er rentable.

STECF's vurdering viser, at flåden af fartøjer på under 10 m, der anvender polyvalente passive redskaber, og de pelagiske trawlere på 12-18 m er afhængige af overfiskede bestande. Disse flåder har også en lav fartøjsudnyttelse.

Malta rapporterede om utilfredsstillende resultater for sin flåde i 2011. For 2012 blev der ikke beregnet et endeligt resultat, idet der manglede økonomiske og sociale data. De maltesiske myndigheder gennemgår i øjeblikket nøjagtigheden af oplysningerne i fiskerfartøjsregistret.

STECF's vurdering viser, at de fleste flåder, for hvilke der var tilgængelige data, ikke var økonomisk bæredygtige, med undtagelse af notfartøjer på 12-18 m og flåden af fartøjer, der anvender andre aktive redskaber, på 18-24 m. Fartøjsudnyttelsen var lav for alle flåder. Der var generelt ingen biologiske indikatorer til rådighed.

Nederlandene rapporterede, at landets flådekapacitet omtrent er i ligevægt med fiskerimulighederne, og at de biologiske indikatorer viser, at fiskeriet udnytter bestande, der ikke er overfiskede. De økonomiske indikatorer viser, at den nederlandske pelagiske flåde er

urentabel. Flåden af fartøjer til bundfiskeri på under 24 m har været rentabel, og den er blevet stadig mere rentabel.

STECF's vurdering viser, at alle flåder, for hvilke der forelå biologiske indikatorer, generelt var afhængige af overfiskede bestande. Pelagiske trawlere på over 40 m og bomtrawlere på 18-24 m forekom ikke at være økonomiske bæredygtige, mens andre flåder viste gode resultater.

Polen rapporterede, at otte fartøjer (250 BT og 980 kW) forlod flåden i 2012. Polen kunne ikke fastslå, om der var opnået ligevægt. Polen vurderer, at alle landets flåder er økonomisk bæredygtige, undtagen flåden af langlinefartøjer på 12-18 m.

STECF's vurdering viser, at fartøjer på 12-18 m, der anvender krogredskaber, ikke er økonomisk rentable. Alle flåderne havde en lav udnyttelsesgrad, undtagen trawlere til bundfiskeri og notfartøjer samt kategorien pelagiske trawlere, alle på over 40 m. Der forelå ingen biologiske indikatorer.

Portugal konkluderede, at landets flådes fiskerikapacitet er i ligevægt med dets fiskerimuligheder. Dog viser de tekniske indikatorer for flåderne af notfartøjer en relativt lav fartøjsudnyttelse.

I de fleste tilfælde forelå der ingen biologiske indikatorer. STECF's vurdering viser, at langlinefartøjer på under 12 m, opmudringsfartøjer på under 12 m og fartøjer på 10-12, der anvender aktive og passive redskaber, ikke er økonomisk rentable. Mange flåder har stadig en lav udnyttelsesgrad.

Rumænien rapporterede om en meget lav fartøjsudnyttelse og om afhængighed af overfiskede bestande.

Der er kun biologiske og økonomiske data til rådighed. STECF konkluderede, at der er lave fartøjsudnyttelsesgrader.

Sverige rapporterede et fald på 12 % i antallet af fartøjer 2008 til 2012. Flåderne er afhængige af bestande, der befiskes på bæredygtig vis, og de forekommer økonomisk bæredygtige. Der bemærkes stadig nogen uligevægt i visse fartøjskategorier.

STECF vurderede, at fartøjer på under 18 m med faststående net ikke var økonomisk bæredygtige. Ni flåder var afhængige af overfiskede bestande, men indikatoren for bestande, der er udsat for risiko, var ikke tilgængelig. For mange flåder var der ikke tilstrækkelige mængder data til rådighed.

Slovenien rapporterede om lav fartøjsudnyttelse i mange fartøjskategorier, hvilket Slovenien tilskrev afhængighed af vandrende bestande og deltidsarbejde snarere end uligevægt. I 2012 blev den slovenske flåde reduceret med 35 % i BT og 16,83 % i kW. De samlede landinger faldt med 54 % fra 2011 til 2012. Fartøjer på under 6 m med drivgarn og faststående garn var ikke økonomisk bæredygtige, men andre fartøjskategorier forekom at være bæredygtige.

STECF vurderede, at flåderne af fartøjer på under 12 m med faststående garn til bundfiskeri samt pelagiske trawlere på 24-40 m ikke var økonomisk rentable, men at flåden af notfartøjer på 12-18 m var rentabel og bæredygtig. Fartøjsudnyttelsen var lav. Der forelå ingen biologiske indikatorer.

Det Forenede Kongerige rapporterede om en forøgelse af kapaciteten for fartøjer, der fisker efter skaldyr (særlig kammuslinger), mens der generelt var et fald i flådekapaciteten for trawlere til bundfiskeri. Det Forenede Kongerige beregnede ingen indikatorer og drog heller ingen konklusioner vedrørende ligevægten mellem flåden og dens fiskerimuligheder.

STECF's vurdering viser, at de fleste flåder var økonomisk bæredygtige, med undtagelse af bomtrawlere på under 10 m og på 12-18 m samt flåderne af langlinefartøjer på under 10 m. De biologiske indikatorer var i de fleste tilfælde ikke tilgængelige, men trawlere til bundfiskeri og notfartøjer, begge på 18-40 m, påvirkede fem bestande, der var udsat for høj biologisk risiko. Mange mindre fartøjer (på under 18 m) viste en lav grad af fartøjsudnyttelse.

Flåden af notfartøjer på 40 m var afhængig af bestande, som blev befisket over MSY-niveauerne.

KONKLUSIONER

Selv om der er behov for at gøre mere, er der sket fremskridt siden 2002, når det drejer sig om at udjævne forskellen flådekapaciteten og fiskerimulighederne. Blandingen af forskellige tendenser blandt fartøjskategorierne gør det umuligt at fremsætte generelle kommentarer om tendenserne i ligevægten mellem kapacitet og muligheder for EU som helhed.

Nogle bestande befiskes over MSY-niveauet, og nogle fartøjskategorier er økonomisk afhængige af disse bestande. Mange medlemsstater har lav fartøjsudnyttelse. Efter en vurdering af resultaterne af STECF's analyse finder Kommissionen, at der stadig er behov for, at medlemsstaterne gennemfører aktive foranstaltninger til tilpasning af flådekapaciteten, så det bliver muligt at nå det mål om det maksimale bæredygtige udbytte, der er fastsat i den nye fælles fiskeripolitik.

Medlemsstaternes forpligtelse til efterhånden at tilpasse deres flåders fiskerikapacitet til deres fiskerimuligheder bibeholdes og styrkes under den nye fælles fiskeripolitik. Udover at opfylde de gældende forpligtelser skal medlemsstaterne også medtage en handlingsplan for de fartøjskategorier, for hvilke der er konstateret strukturel uligevægt, i deres rapport. I handlingsplanen skal medlemsstaterne fastsætte målene for tilpasningen og midlerne til at opnå ligevægt. Handlingsplanen skal desuden indeholde en tydelig tidsramme for gennemførelsen.

Denne yderligere forpligtelse kan bidrage til (en hurtigere) opnåelse af ligevægt. Handlingsplanen vil resultere i mere gennemsigtighed i medlemsstaternes mål og indsats for at modvirke uligevægt, og tidsrammen for at opnå ligevægt muliggør en tæt overvågning af medlemsstaternes fremskridt i gennemførelsen af handlingsplanen.

Hvis der viser sig at være manglende vilje i medlemsstaterne til at skabe ligevægt mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder, kan det under den nye fælles fiskeripolitik føre til suspension eller afbrydelse af den relevante finansielle EU-støtte, der ydes til en medlemsstat for visse udgifter, under den nye europæiske hav- og fiskerifond. I den forbindelse bliver fremtidige rapporter og handlingsplaner fra medlemsstaterne afgørende for at overvåge situationen.

Kombinationen af styrkede forpligtelser for medlemsstaterne og de deraf følgende betingelser for finansiell støtte skulle efterhånden sikre en gradvis tilpasning af flåden til

fiskerimulighederne. Kommissionen vil fortsat nøje overvåge fremskridtet i lyset af målene i den fælles fiskeripolitik i almindelighed og af forvaltningen af fiskerikapaciteten i særdeleshed.

Bilag 1 A: Oplysningernes kvalitet:

1 Kvalitative og beskrivende oplysninger

Nedenstående tabel viser afsnittene af rapporterne fra de medlemsstater, der har fremsendt begrænsede oplysninger. De relevante afsnit er markeret med (X).

	Forholdet mellem flåderne og fiskeriet	Flådeudvikling	Redegørelse for indsatsbegrænsningsordninger	Virkning af indsatsbegrænsnings-ordninger	Vurdering af flådeforvaltningsordning	Planer for forbedring af flådeforvaltningsordningen	Redegørelse for overholdelse af tilgangs- og afgangsortninger	Ændringer i administrative procedurer	Vurdering af ligevægt
DE									X
FI						X			X
IE						X			
IT	X	X	X	X		X		X	X
LT				X		X			
PO					X				
SE						X			
UK									X

Kilde: Tabel 3.2 i rapporten STECF-13-11 Review of national reports on Member States efforts to achieve balance between fleet capacity and fishing opportunities.

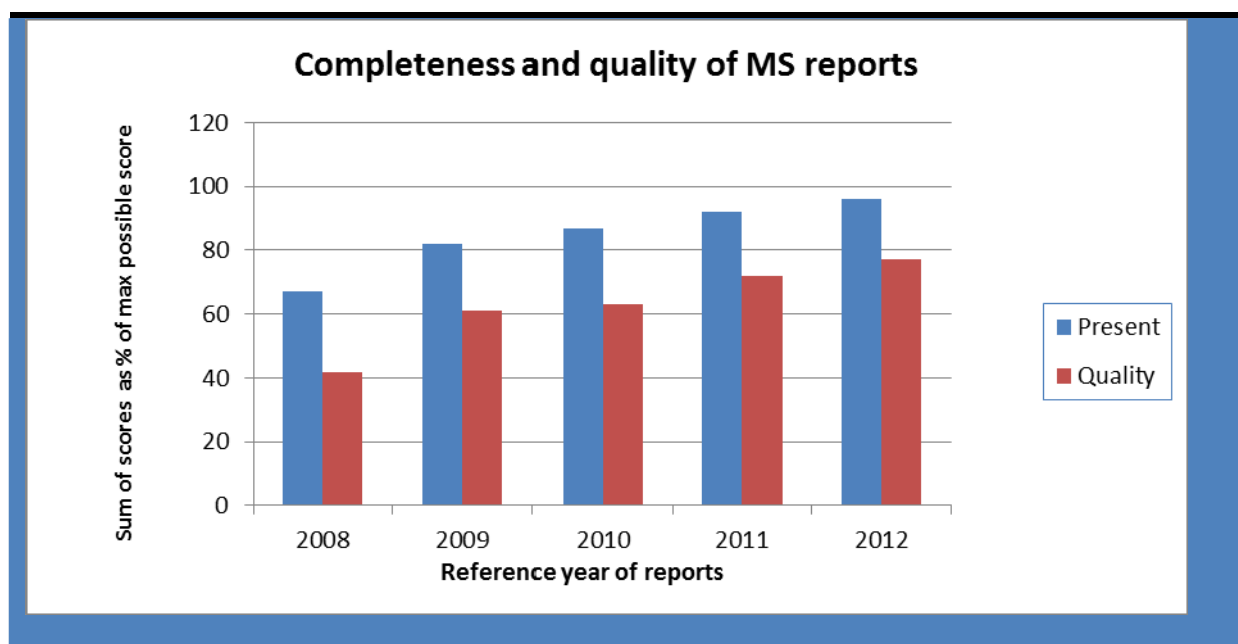
2. Kvantitative oplysninger

For at kunne vurdere, hvorvidt en flåde er afhængig af bestande, som befiskes over MSY-niveauet, skal der foreligge kvantitative vurderinger af fiskebestandene. I Middelhavet og Sortehavet er der i de fleste tilfælde endnu ikke tilstrækkelig dækning med biologiske vurderinger til, at der kan foretages en flådebaseret analyse af den biologiske bæredygtighed. Dette er også tilfældet for mange flåder, der fisker efter bestande i ICES-område VI, VII, VIII og IX.

For nogle medlemsstater manglede der enten oplysninger om afkast af materielle anlægsaktiver og forholdet mellem løbende indkomst og break-even⁽⁸⁾, eller oplysningerne var ufuldstændige. De fleste medlemsstater fremlagde oplysninger om antallet af inaktive fartøjer, men oplysningerne var ikke fuldstændige.

De fleste af medlemsstaternes nationale rapporter indeholder den tekniske indikator (et fartøjs gennemsnitlige antal havdage divideret med flådens maksimale antal havdage), men oplysningerne var ikke fuldstændige. Syv medlemsstater fremlagde ikke værdier for den tekniske indikator i deres nationale rapporter.

Bilag 1 B: Oplysningernes kvalitet ⁽⁹⁾

Årlig udvikling i medlemsstaternes samlede pointtal angivet i procent af det maksimale antal point.

Kilde: Tabel 3.1 i rapporten STECF-13-11 Review of national reports on Member States efforts to achieve balance between fleet capacity and fishing opportunities.

Ovenstående tabel viser, at medlemsstaternes årlige flåderapport siden 2008 er forbedret, både hvad angår fuldstændighed og datakvalitet.

⁸ Nulpunktsomsætningen er de indtægter, der er nødvendige for at dække både faste og variable omkostninger, således at der hverken lides tab eller skabes afkast. De løbende indtægter er fartøjskategoriens samlede driftsindtægter, som består af indtægter fra landinger og andre aktiviteter end fiskeri. Se også bilag VI.

⁹ Kilde: Vurdering af ligevægtsindikatorer foretaget af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF), øverst s. 85.

Bilag 2:

Tabel 2.1: Overholdelse af loftet over til- og afgang pr. 31. december 2012 (undtagen regioner i den yderste periferi)

	BT			kW		
	BT	MAKSIMAL BT	A/B	kW	MAKSIMAKT ANTAL kW	C/D
	A	B		C	D	
	pr. 31/12/2012			pr. 31/12/2012		
BEL	15 053	18 962	79,39 %	47 794	51 586	92,65 %
BGR	7 071	7 517	94,07 %	60 950	60 654	100,49 %
CYP	4 248	11 021	38,54 %	45 782	47 803	95,77 %
DEU	63 618	71 117	89,46 %	146 086	167 078	87,44 %
DNK	64 348	88 762	72,49 %	228 563	313 333	72,95 %
ESP	364 354	391 602	93,04 %	822 115	886 578	92,73 %
EST	15 149	21 713	69,77 %	46 325	52 641	88,00 %
FIN	16 146	18 290	88,28 %	169 972	182 334	93,22 %
FRA	152 452	178 261	85,52 %	695 496	769 739	90,35 %
GRC	80 693	85 688	94,17 %	468 894	478 398	98,01 %
IRL	60 141	77 568	77,53 %	183 820	210 083	87,50 %
ITA	165 370	173 717	95,20 %	1 020 785	1 071 389	95,28 %
LTU	27 186	73 529	36,97 %	34 389	73 484	46,80 %
LVA	33 797	46 627	72,48 %	51 231	58 759	87,19 %
MLT	7 998	14 965	53,44 %	76 660	95 776	80,04 %
NLD	128 886	166 859	77,24 %	276 357	350 736	78,79 %
POL	25 573	39 139	65,34 %	75 865	90 583	83,75 %
PRT	86 840	95 077	91,34 %	297 913	315 650	94,38 %
ROM	628	1913	32,83 %	6 185	6 410	96,49 %
SVN	653	728	89,70 %	9 188	9 503	96,69 %
SWE	30 652	43 386	70,65 %	173 440	210 829	82,27 %
UK	201 092	231 106	87,01 %	805 930	909 141	88,65 %
Σ 31/12/2012	1 551 948	1 857 547	83,55 %	5 743 740	6 412 487	89,57 %

Kilde: EU's fiskerfartøjsregister – Flådeforvaltning – Tilgangs- og afgangsortninger - Statistik, 15. oktober 2013.

Bilag 3:

Tabel 3.1. Sammenfatning af udviklingen i medlemsstaternes flåder i løbet af 2012 (undtagen regioner i den yderste periferi)

	BT			kW					
	N	BT	kW	N	BT	kW	Δ N(%)	Δ BT (%)	Δ kW (%)
	31/12/2011			31/12/2012			Δ 2011-2012		
BEL	86	15 326	49 135	83	15 059	47 554	-3,5 %	-1,7 %	-3,2 %
BGR	2 336	7 373	61 307	2 366	7 061	61 336	1,3 %	-4,2 %	0,0 %
CYP	1 080	4 213	45 329	1 074	4 247	45 664	-0,6 %	0,8 %	0,7 %
DEU	1 580	64 294	148 277	1 550	64 236	147 292	-1,9 %	-0,1 %	-0,7 %
DNK	2 786	64 503	232 469	2 743	65 177	230 131	-1,5 %	1,0 %	-1,0 %
ESP	9 571	373 465	841 788	9 257	362 781	819 429	-3,3 %	-2,9 %	-2,7 %
EST	923	14 281	38 915	1 360	15 157	46 570	47,3 %	6,1 %	19,7 %
FIN	3 332	16 028	171 167	3 241	16 386	170 681	-2,7 %	2,2 %	-0,3 %
FRA	4 640	153 998	701 022	4 571	151 972	694 670	-1,5 %	-1,3 %	-0,9 %
GRC	16 658	83 807	483 390	16 006	79 638	461 531	-3,9 %	-5,0 %	-4,5 %
IRL	2 092	59 571	182 307	2 249	65 173	197 648	7,5 %	9,4 %	8,4 %
ITA	13 063	175 393	1 056 757	12 736	164 668	1 019 161	-2,5 %	-6,1 %	-3,6 %
LTU	151	45 216	54 357	147	27 186	34 389	-2,6 %	-39,9 %	-36,7 %
LVA	731	34 725	52 684	715	33 789	51 203	-2,2 %	-2,7 %	-2,8 %
MLT	1 054	7 996	77 489	1 043	7 998	76 660	-1,0 %	0,0 %	-1,1 %
NLD	740	135 585	288 415	848	145 271	331 306	14,6 %	7,1 %	14,9 %
POL	790	33 379	82 890	798	33 399	81 944	1,0 %	0,1 %	-1,1 %
PRT	7 110	86 826	299 565	7 048	85 992	296 196	-0,9 %	-1,0 %	-1,1 %
ROM	502	934	7 714	195	628	6 153	-61,2 %	-32,8 %	-20,2 %
SVN	184	1 002	10 763	174	623	8 812	-5,4 %	-37,8 %	-18,1 %
SWE	1 368	29 642	170 472	1 392	30 637	173 377	1,8 %	3,4 %	1,7 %
UK	6 453	202 317	810 306	6 427	200 937	806 120	-0,4 %	-0,7 %	-0,5 %
Σ	77 230	1 609 874	5 866 515	76 023	1 578 015	5 807 827	-1,6 %	-2,0 %	-1,0 %

Kilde: EU's fiskerfartøjsregister – Avanceret søgning, 15. oktober 2013.

Bilag 4

Tabel 4.1. EFF-støtte til endeligt ophør (2007 – 31. maj 2013).

	% S	NS	% R	NR	% (S+R))	(S+R)
BE	30,3 %	9	0,0 %	0	30,3 %	9
BG	5,2 %	57	0,0 %	0	5,2 %	57
CY	42,3 %	14	0,0 %	0	42,3 %	14
DE	0,0 %	0	0,0 %	0	0,0 %	0
DK	31,9 %	69	0,0 %	0	31,9 %	69
EE	4,1 %	16	6,4 %	10	10,5 %	26
EL	44,0 %	1011	0,0 %	0	44,0 %	1011
ES	21,7 %	755	0,1 %	2	21,8 %	757
FI	0,0 %	0	0,0 %	0	0,0 %	0
FR	23,4 %	534	0,2 %	1	23,6 %	535
IE	80,8 %	46	0,0 %	0	80,8 %	46
IT	50,3 %	958	3,8 %	10	54,1 %	968
LT	9,7 %	32	0,3 %	1	10,0 %	33
LV	41,8 %	149	3,0 %	10	44,9 %	159
MT	35,2 %	20	0,0 %	0	35,2 %	20
NL	22,1 %	23	0,0 %	0	22,1 %	23
PL	3,7 %	73	0,1 %	5	3,9 %	78
PT	10,8 %	68	0,0 %	0	10,8 %	68
RO	0,3 %	5	0,3 %	8	0,7 %	13
SE	22,9 %	30	0,5 %	1	23,4 %	31
SI	10,4 %	10	0,6 %	1	11,0 %	11
UK	7,5 %	97	0,0 %	0	7,5 %	97
EU i alt	17,6 %	3976	0,5 %	0	18,1 %	3976

Kilde: Medlemsstaternes oplysninger fremsendt på formel anmodning fra GD MARE om samlede EFF-data for perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. maj 2013.

% s: EFF's hidtidige støtte til ophugning i procent

NS: Antal ophugninger (fartøjer)

R %: EFF's støtte til overførsel af fartøjer i procent

NR: Antal overførsler af fartøjer

% S + % R: Ophugning + overførsel i alt i procent

Bilag 5

EFF's støtte i perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. juli 2012

Foranstaltning	Antal operationer	Udgifter i alt	Nationale offentlige tilskud	EFF-tilskud	% EFF-støtte i forhold til medlemsstaternes samlede støtte	% EFF-støtte i forhold EFF's samlede bevillinger
1.1: Endeligt ophør med fiskeri	3 691	840 586 705	364 754 604	475 112 883	19,61 %	11,04 %
Tiltag 1: Ophugning	3 653	822 180 366	357 863 531	463 597 617	19,13 %	10,78 %
Tiltag 2: Genanvendelse til andre formål end fiskeri	38	18 406 340	6 891 074	11 515 266	0,48 %	0,27 %
1.2: Midlertidigt ophør med fiskeri	47 809	303 379 641	118 971 042	184 404 717	7,61 %	4,29 %
Tiltag 1: Data 1: Antal fiskere/dag	41 450	264 640 631	101 271 726	163 365 023	6,74 %	3,80 %
Tiltag 1: Data 2: Berørte fartøjer, hvis det er relevant	6'359	38'739'010	17'699'317	21'039'694	0,87 %	0,49 %
1.3: Investeringer om bord på fiskerfartøjer og selektivitet	2 052	83 147 676	12 234 523	20 304 471	0,84 %	0,47 %
Tiltag 5: Forbedring af energieffektiviteten	490	50 508 625	7 403 213	12 447 674	0,51 %	0,29 %
Tiltag 6: Forbedring af selektiviteten	264	7 647 446	1 143 544	1 840 787	0,08 %	0,04 %
Tiltag 7: Udskiftning af motor	523	17'053'672	2'668'272	4'180'453	0,17 %	0,10 %
Tiltag 8: Udskiftning af redskaber	777	7 937 932	1 019 495	1 835 557	0,08 %	0,04 %
1.4: Kystfiskeri af mindre omfang	-	-	-	-	0,00 %	0,00 %
1.5: Socioøkonomiske kompensationer i forbindelse med flådeforvaltning	2 709	90 568 443	23 412 874	40 487 961	1,67 %	0,94 %
Data 3: Samlet antal fiskere, der berøres af tidlig afgang fra fiskeriet	2 709	90 568 443	23 412 874	40 487 961	1,67 %	0,94 %
Medlemsstaternes samlede EFF-støtte	60 818,00	2 823 214 370,52	762 634 778	1 157 287 915	47,77 %	26,90 %

Manglende medlemsstater: BE (medtaget indtil den 1. juni 2012), FR (Der foreligger kun samlede oplysninger)

Samlede EFF-bevillinger: 4 302 229 775,00. Samlet EFF-støtte, som medlemsstaterne har indgået forpligtelser for: 2 422 797 726,39.

Bilag 6

Indikatorer anvendt af STECF

Indikatoren for bæredygtig fangst skal måle, i hvor høj grad en fartøjskategori er afhængig af overfiskede bestande. Der tages her ikke højde for det faktum, at visse bestande i blandede fangster kan være mere eller mindre alvorligt overfiskede eller nedfiskede, ej heller for betydningen af andre flåders udnyttelse af ressourcerne.

Der anvendes to "indikatorer for økonomisk bæredygtighed". Afkast af materielle anlægsaktiver (dvs. afkast af investeringer) er målestokken for langsigtet økonomisk sundhed. Den måler nettooverskuddet divideret med værdien af kapitalinvesteringerne. Hvis værdien er højere end den risikofrie rentesats andre steder, er flåden økonomisk sund og i stand til at kunne foretage store kapitalinvesteringer, når det er nødvendigt. Hvis afkastet af de materielle investeringer er under denne sats, betyder det, at disse investeringer finansielt ikke er attraktive, fordi det vil give større afkast at investere midlerne andetsteds. De risikofrie rentesatser, der er anvendt til denne beregning, er angivet i tabel 4.3 i rapporten fra STECF's ekspertgruppe (STECF-13-28).

Forholdet "løbende indkomst/break-even" er målestokken for kortsigtet økonomisk levedygtighed. Hvis værdien er mindre end 1, kan fartøjerne ikke dække deres driftsomkostninger og er nødt at stoppe fiskeriet, når de løber tør for penge. Er værdien over 1, kan fartøjerne dække deres driftsomkostninger, men det betyder dog ikke, at de kan generere tilstrækkelig indkomst til at kunne foretage store kapitalinvesteringer.

Der anvendes to indikatorer til vurdering af, hvorvidt fartøjer er "fuldt udnyttede". Den tekniske indikator defineres som forholdet mellem det gennemsnitlige antal havdage divideret med den pågældende aktivitets maksimale fisketid. Indikatoren er 1, når alle fartøjer fisker så meget som muligt, selvom fiskesæsonen er kort. Værdier på under 1 viser, at dele af flåden fisker mindre, end de er i stand til. En tærskelværdi på 70 % er som regel tegn på markant underudnyttelse. Der er imidlertid nogle fartøjer, der slet ikke fisker hele året, og som derfor er inaktive. Hvis der er mange inaktive fartøjer i en fiskerflåde, er det tegn på, at flåden ikke er i ligevægt med ressourcerne.